

Bada mugimendua

BAKE PROZESUA geldi dagoela esan nuen joan den aste-ko kronikan, batez ere iragan hurbileko mugimenduei begira urrats aldebakarrekoak soilik antzematen zirelako. Baina ez, azken hamar egunetan gertatzen ari denak, hemen mugimendu zabala dagoela adierazten du. Dinamika biziena esparru batean gertatzen ari: EPPK-k Gernikako Akordioa sinatzea, Nazioarteko Egiaztatze Batzordearen (NEB) aurkezpena, ETAk talde honi emandako oniritzia, Ekinen desagerpena... Eta prozesu honetan ezker abertzaleak hasieratik hartu zuen alde-

karreko estrategiarekin, hori da logikoena eta hala izango da aurrerantzean ere.

Oraingoan, baina, Jaurilaritzaren esparrutik ere izan da keinurik eta Lopez lehendakariak Eusko Legebiltzarrean egindako hitzaldian bada esperantzarako tarterik. Bakegintzari dagokionez, hiru mezu berri luzatu zituen: presoak hurbildu egin behar dira, legeak betetzen dituen legezkoa izan behar du eta euskal gizartean elkarbitza berri bat eraiki behar dugu guztion artean.

Jakina, gero Rubalcaba baldin badator esanez Lopezek espetxe politikaz esan duen horixe bera ari dela egiten gaur egun Espainiako Gobernu ba... Edo behin eta berriz garaile eta galtzaileen diskurtsoari haize ematen bazaio ba... Patxi Lopezek ekarpen honi jarri ahal izango zaizkio gura beste ñabardura, oraindik gainera ez da diskurtso horren aztarnarik gauzatu, baina norabide zuzenean doa eta hori da oraingo baloragarriena, batez ere orain arte geldikortasuna nagusi izan denean, edo zenbaitetan, Bateragune auziko

epaia adibide, atzera ere egin denean.

Lagungarri da, halaber, EAJk NEBri buruz egindako balorazio positiboa eta bakea eraikitzeko PPri berriz ere luzatutako eskaintza. Eta PPko Antonio Basagoiti bera ere, zenbaitetan, zuhurtasun handiagoz ari da han-hemenka eskaintzen dituen elkarrizketetan, adibidez joan den igandeko El Correo-koan.

Nahi duenak beti pentsa dezake azaroaren 20ko hauteskundeetako akuilua dagoela bakearen aldeko lasterketa honetan. Baina ez ditugu alferrik iragan azken bi bake prozesuak –Lizarra-Garazikoa eta Loiolakoa– eta esperientzi horietan oinarrituta, bada arrazoirik pentsatzeko sukalde lan handia dagoela mugimendu hauen guztien atzean.

Kontua da, hauteskunde atarian edo ez, normalizazio politikoa eta elkarrizketa balore bihurtu direla Euskal Herrian, herritarrek ikusten dutela ur horietatik edanda bakea gertuago dagoela eta, beraz, inongo eragile politikok ez duela ubide horretatik kanpo geratu gura. Orain arte hauteskunde garaiek inoiz ez

dute lagundu negoziazio prozesurik, baina oraingoan akaso sustaizale ere izan daitezke, alderdiek ere argi ikusi dutelako herritarrek eremu horretan egindakoa saritu egiten dutela.

AMAIUR da ezkerreko esparru soberanistaren izena Espainiako Legebiltzarrerako hauteskundeetan. Geroa Bai Uxue Barkosen inguruan egituratu diren NaBaizaleena. Batera joanda, bi diputatu lor zitezkeen lekuan, bat eramango du Amaiurrek Nafarroan. Politikan sentsibilitate desberdinak izatea da logikoena eta interesgarriena; bakoitza bere eskaintzarekin. Baina hainbeste kalitate eta berrikuntzaren garaian, salbuespen gisa bada ere, komeni da balore horiek politikan ere astintzea. Egoera berriek apustu berriak eskaintzen dituzte eta, kasu honetan, Nafarroan bazen eskaintza bateratu bat luzatzeko baldintzarik. Une historikoak merezi zuen halakorik. Batek daki noiz errepikatuko den beste halako aukerarik.

RAUL BOGAJO / ARGAZKI PRESS

